

ПЕРСПЕКТЫВЫ ШКОЛЬНАГА КРАЯЗНАУСТВА
Ў СВЯТЛЕ АНАЛІЗУ ДАНЫХ МЕТРЫЧНЫХ КНІГ КАТАЛІЦКАЙ КАНФЕСII
СЯРЭДЗІНЫ XIX ст. (НА ПАДСТАВЕ МАТЭРЫЯЛАЎ ЦЭНТРАЛЬНАЙ
НАВУКОВАЙ БІБЛІЯТЭКІ імя Я. КОЛАСА)

Урублеўскі Вадзім Валер'евіч

Цэнтральная научная библиотека (ЦНБ) им. Я. Коласа
(г. Минск, Беларусь)

На падставе матэрыялаў калекцыі № 23 ЦНБ імя Я. Коласа разглядаюца шляхі і магчымасці краязнаўчай працы праз даследаванне метрычных кніг сярэдзіны XIX ст. Прадметам даследавання выступаюць метрычныя кнігі Параф'янаўскага каталіцкага касцёла (цяпер Докшицкі раён Віцебскай вобласці) аб хросце, шлюбе і смерці за 1840-я гг. Робяцца высновы аб магчымасцях паглыблення ў гістарычны контэкст пражывання людзей канкрэтнай лакацыі, іх прыватнае жыццё. Прасочваецца значэнне метрык хрысціянскіх

канфесій у асвятленні і асэнсаванні антрапалағічных працэсаў, рэгіянальной гісторыі і генеалогіі насельніцтва рэзёна.

Адной з гістарычных крыніц, якая можа быць задзейнічана ў сферы школьнага краязнаўства, з'яляецца метрычная книга – дакументальная крыніца сакральнаага характеру, якая заводзілася ў справаводстве рэлігійных установ у з мэтай фіксацыі падзеі нараджэння, шлюба, смерці, разводу, пераходу ў іншую канфесію. Згаданыя з'явы складалі асобныя часткі стандартнай метрычнай книгі. Найбольш папулярнымі раздзеламі для хрысціянскіх канфесій былі датычныя да Таямніц хрышчэння (аб народжаных) і вянчання (аб шлюбаваных), свяшчэннадзейства адпявання (аб памерлых).

Самая ранняя хвала сістэматычнага вядзення метрычных книг звязана з каталіцкай канфесіяй і адзначылася ў Беларусі ў першай палове XVII ст. Яе з'яўленне было выкліканым дзейнасцю Віленскага сінода 1602 г., у канстытуцыях якога падкрэслівалася неабходнасць выканання дакументаў, прынятых Трыдзенцкім саборам 1563 г., і вызначаўся абавязак фіксацыі сакраментаў хрышчэння і шлюбу. У 1614 г. у "Рымскім рытуале" Папы Паўла V адзначалася неабходнасць вядзення і пастаяннага захавання книг аб памерлых.

У той час як у Нацыянальным архіўным фондзе Рэспублікі Беларусь метрычныя книгі каталіцкай канфесіі за XVII ст. прадстаўляюць у цэлым нязначны працэнт, то метрыкі за наступныя перыяды (XVIII – першая палова XX ст.) прадстаўлены злічэніем лепшым чынам.

Фармуляр і мова складання метрычных запісаў каталіцкай канфесіі залежылі ад удасканалення сістэмы фіксацыі неабходнай інфармацыі і ад рэлігійна-палітычных падзеі. У XVIII – пачатку XIX ст. запіс складаўся на латыні і ў адвольнай форме, у другой трэці XIX ст. – па-польску ў таблічным выглядзе, у сярэдзіне XIX і да рэвалюцыйных падзеяў 1917 г. – па-руску, у часы Заходняй Беларусі 1921–1939 гг. па-польску.

Памер фактычнай інфармацыі ў метрычным запісе, як правіла, залежыў ад эпохі, але да сярэдзіны XIX ст. засяродзіўся на даволі значным масіве разнастайных звестак. У сярэдзіне XIX ст. у зместавым плане метрычныя книгі заключалі наступную інфармацыю.

У раздзеле аб народжаных падаваліся звесткі аб даце хрышчэння, асобе ксяндза, які здзейсніў абрац, наданні аднаго ці больш імён, статусе і імёнах бацькоў з іх прозвішчам і дзявочым прозвішчам маці; пазначалася дата і месца нараджэння, згадваліся хросныя бацькі (кумы), а таксама пара, якая была запрошана дадаткова (асютэнты). У раздзеле аб шлюбаваных адзначаліся трохпапярэднія акты агалашэння, факт перадшлюбнага апытання (экзамена), называлася асоба ксяндза, далей адзначаліся імёны і прозвішчы жаніха і нявесты, іх сацыяльны статус, парадак шлюбаў, узрост, месца пражывання, бацька з прозвішчам і маці з дзявочым прозвішчам, асобныя запрошаныя сведкі вяселля. У раздзеле аб памерлых падавалася дата смерці, імя і прозвішча нябожчыка, узрост, месца пражывання, прычына смерці, дзяя, капі і кім пахаваны. Важней акаличнасцю быў пералік родных памерлага, які прыводзіўся праз пазначэнне бацькоў (для дзіцяці), мужа ці жонкі і дзяцей (для дарослага чалавека).

На захаванні аддзела рукапісаў ЦНБ у апюанай частцы калекцыі 23 больш за ўсё метрычных книг належыць да канфесійнага справаводства Параф'янаўскай

рымска-каталицкай парафії з цэнтрам у мястэчку Параф'янаўа Вілейскага павета Мінскай (пасля 1843 г. Віленскай) губерні – 6 штук . Самая ранняя за 1800–1827 гг. складзена на латыні (1 шт.), метрыкі за 1835–1851 гг. па-польску (3 шт.), за 1915 г. па-руску (1 шт.), за 1916–1924 гг. па-польску (1 шт.). У зместавым пла-не яны падзяляюцца на метрычныя кнігі аб хросце, шлюбе і смерці. У той час як большасць метрык уяўляюць сабой шнураваныя прыхадскія экзэмпляры, адзіная паслярэвалюцыйная метрыка комплексу, якая тычыцца прамежкай часу ў 1916–1924 гг. відавочна ўяўляе сабой нататкавы чарнавы экзэмпляр метрык аб шлюбе з імёнамі маладых, іх сацыяльным статусам і датамі трайнога перад-шлюбнага агалашэння (дата шлюбу традыцыйна прыходзілася на трэцяе агала-шэнне).

На сёняшні момант аддэл рукапію ЦНБ – трэцяе па значнасці сковішча метрычных кніг Параф'янаўскага касцёла пасля НГА Беларусі ў г. Мінск і НГА Беларусі ў г. Гродна. Усяго комплекс на дадзены момант складаецца з адзінак захавання за 1784–1937 гг.

На прыкладзе метрычных кніг Параф'янаўскага касцёла сярэдзіны ХІХ ст. звернемся да асвятлення заканамернасці юнавання яго парапфіі, якія могуць быць цікавымі з пазіцый краязнаўства.

Абрад хрышчэння ў межах парапфіі праводзіўся пры дапамозе вады і алея. Маглі мець месца выпадкі асобнага хрышчэння вадой, якое праводзілася павіальнай бабкай па нямогласці дзіцёнка. Трайное агалашэнне перад заклю-чэннем шлюба з'яўлялася абавязковай з'явай. Агалашэнні адбываліся пасля кожнай з трох перадшлюбных літургій перад сабраным народам і заключаліся ў абвяшчэнні падзеі шлюбу паміж канкрэтнымі жаніхом і нявестай. Адбывала-ся агалашэнне ў храме парапфіі нявесты і першасны сэнс яго зводзіўся да вы-святлення магчымых перашкод да вяянчання. Таксама жаніх і нявеста падлягали перадшлюбному экзамену, які плюмова праводзіў асабіто ксёндз, з пералікам пытанняў, адным з якіх была наяўнасць або адсутнасць блізкай крэўнай ці духоўнай роднасці. Пахаванне нябожчыка адбывалася як з ксяндзом шляхам царкоўнага адпявання, так і без ксяндза шляхам завочнага адпявання. Такое магло быць магчымым ў сувязі з заразнасцю хваробы ад якой памёр нябожчык або немагчымасцю своечасова паведаміць пра смерць. У апошнім выпадку ўжывалася фармулёўка “*bez wiedzy kościoła*” [2, арк. 15].

У 1840-я гг. метрычныя кнігі складаліся па-польску, аднак нельга сказаць, што ў Парап'янаўскай парапфіі польская з'яўлялася асноўнай гутарковай мовай. У дачыненні да сацыяльных і геаграфічных дадзеных можна правесці больш вы-разную мяжу, звязаную з падзелам зафіксаванага насельніцтва на саслоўі і мес-цы жыхарства. У саслоўным плане выразна вылучаецца мясцовая маёмасная шляхта (Акушкі, Дамейкі, Дашкевічы, Замаскія, Кіякоўскія, Ляўковічы, Радзевічы, Рудаміны, Свентарэцкія, Шышкі і інш.), сярэдняя праслойка арэнднай шляхты, аднадворцаў і хлебапашцаў (Войнічы, Вярыгі, Гуды, Забароўскія, Палачанская, Пянткоўскія, Рачыцкія, Станкевічы, Трацэўскія, Шантыры, Шышлы, Яцыны і г.д.) і прыгоннае сялянства (Вараныя, Кавалёнкі, Канашицы, Каросцікі, Краўчонкі, Рудзікі, Скараходы, Януковічы, Янушкевічы і г.д.) [1–3].

Значным плюсам метрычнай кнігі, акрамя саслоўнасці, з'яўляецца геаграфічны фактар, а менавіта абсяг парапфіі. Межы каталіцкіх парапфій за гэты

перыяд, як правіла, акрэслівалю толькі ў парапіяльной дакументацыі. Метрычна книга дазваляе дакладна вызначыць, якія населенныя пункты фарміравалі парапію. Праз шлюбныя метрыкі таксама можна даведацца да якіх парапій адносіліся тыя населенныя пункты, з якіх пры заключэнні шлюбаў паходзілі жаніхі. Так, у 1839–1841 гг. зафіксавана 18 выпадкаў паходжання жаніхоў з Будспаўскай, Верхавіцкай, Докшыцкай, Дунілавіцкай, Глыбоцкай, Гняздзілаўскай, Порплішчаўскай, Сіцкай каталіцкіх і уніяцкіх парапій [1].

Уэрстравыя межы ў 1839–1841 гг. для мужчын знаходзеліся ў дыяпазоне 17/51 год, для жанчын – 17/40 гадоў. Усяго за гэты прамежак зафіксавана 75 запісаў. Уэрстам ад 17 да 19 год адзначыліся 18 жаніхоў, ад 45 да 51 года – 7 жаніхоў, з якіх шасцёра былі ўдаўцамі. Ва ўэросце ад 17 да 19 год выйшла замуж 31 нявеста, ва ўэросце ад 37 да 40 год – 3 нявесты, дэзве з якіх былі ўдовамі.

Прычына смерці, адзначаная ў метрыках аб смерці, паказвае пра эпідэмічныя захворванні, а таксама выпадкі гвалтоўнай смерці. Частва ў якасці прычыны смерці адзначаліся праявы або стадыі працякання хваробы (гарачка, глісты, дыярэя, кашаль). Аднак мелі месца і канкрэтныя дыягназы (дызентэрыйя, коклюш, скарлата, рак). У 1841 г. у парапії адбылася эпідэмія воспсы, якая забрала жыцці дзеяці ўэрстам ад 2 да 8 год з пяці населеных пунктав. На 284 выпадкі толькі чатыры тычыліся гвалтоўнай смерці праз суіцыд (засіленне і патапленне) і няшчасны выпадак (пажар і выпадковае падзенне ў студню) [2, арк. 3 адв., 5, 7, 7 адв.].

Яшчэ адным немалаважным пытаннем, якое магчыма асвяціць у кантэксьце школынага краязнаўства, з'яўляецца факт вызначэння на якіх могілках хавалі чалавека. У Парапі'янаўскай каталіцкай парапіі такія могілкі падзяляліся на публічныя афіцыйныя і прыватныя мясцовыя. Публічнымі з'яўляліся могілкі ў самім мястечку Парапі'яна, прыватнымі былі могілкі ў Бартламееўцах, Боркаўшчыне, Брычэніках, Вярэньках, Глінішчах, Грынеўшчыне, Дзятках, іванове, Кабялях, Лісавічах, Малым Сітцы, Новай Весі, Парэччы, Паўловічах, Плісках, Ракаўшчыне, Рапіях, Свірках, Сітцы, Старой Весі, Струках, Целяшах, Чаркасах, Ямне. Адпаведна, у метрыках адзначаліся населенныя пункты, якія адносіліся да гэтых могілак.

Даныя метрычных кніг кожнай канфесіі даюць дастаткова шырокое кола гістарычнай інфармацыі асабістага, антропанімічнага, географічнага, саслоўнага, дэмографічнага, нават медыцынскага і судова-крымінальнага кшталту. Па гэтай прычыне даследаванне матэрыялаў метрычных кніг школьнікамі пры папярэдні падрыхтоўцы і стварэнні для гэтага належных умоў можна аднесці да перспектывнага напрамку краязнаўчай дзейнасці ў сярэднеадукацыйных навучальных установах.

Літаратура

1. ЦНБ імя Якуба Коласа. – Ф. 23. – Вол. 2. – Спр. 1058. – Метрычныя кнігі Парапі'янаўскага касцёла аб шлюбе за 1835–1841 гг.
2. ЦНБ імя Якуба Коласа. – Ф. 23. – Вол. 2. – Спр. 1060. – Метрычныя кнігі Парапі'янаўскага касцёла аб смерці за 1838–1851 гг.
3. ЦНБ імя Якуба Коласа. – Ф. 23. – Вол. 2. – Спр. 1062. – Метрычныя кнігі Парапі'янаўскага касцёла аб хросце за 1846–1848 гг.